

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra Taksigelse til Frederik V

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 224. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139962321520/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

- 5 Din højre Haand da tog paa Stjernerne i Øster,
Mens vensre Fjenden jog forbi, hvor Solen røster,
De saa han gjorde Nam i hver en Fyrstes Bo,
Der sig ej kunde ham straks som en Gud betro,
De saa hans høje Mod saa tvungen og beknæben,
- 10 Før han fik Jordens Klod med begge Hænder greben,
Han syntes en Juvel at savne af sin Krans,
Før Verdens sidste Del var bleven Grækenlands.
O! Gud ske evig Pris, det danske Riges Vælde,
Mod hint et Paradis af baade Dyd og Ælde,
- 15 Al Verden som en rar og dejlig Øjne-Mad
De bedste Konger har at vise frem i Rad,
Fem *Fridertchers* Magt, som først Religionen
Har ind i Riget bragt, der efter Envolds Kronen,
Og begge uden Sværd, og siden prydet saa,
- 20 At alle Prinser her Mirakler finde maa.
Til Verdens sidste Egn vor' *Christianer* bliver
De store Himmeltegn af Visdom, Magt og Iver,
For begge Rigers Gavn og Kirkens sande Flor
At faa i Herrens Navn uryggelig og stor.
- 25 Enhver af dem har havt sin egen høje Gave,
At sætte dem i Kraft, i Orden og i Lave,
At ingen fjern og nær saa større Raritet,
End disse tvende her i saadan Majestæt,
Men Kærlighed de bar til deres Kongerige,
- 30 Just derudi de var og er hverandre lige.
Hvo hørte vel en Gang et Ord af *Kongens* Røst,
At Hjerter ikke sprang hver Undersaat i Bryst?
Hvad en lod sig forstaa af dem: han turde vove
I hver en Landsmands Vras, hans Favn og Skød at sove,
- 35 Det er en kort Ekstrakt af Olden-Konge-Rod,
Af Rigets største Magt og af det danske Blod.
Den rare Himmelbrand i danske *Kongers* Hjerter

L. 6: røster] går ned. — L. 7: gjorde Nam] gjorde udtrykk, om erobring. — L. 9-10: Alexanders sind var sådan, at han følte sig under tvang og indknæben, så længe han ikke havde magten over hele jorden. — L. 20: Prinser; fyrster. — L. 26: af; til at; dem] rigerne. — L. 35: Olden] oldenborgsk.